

- Strona skarżąca twierdzi także, że ani OLAF, ani Komisja nie zdołały prawidłowo zrozumieć opartego na technologii modelu biznesowego jej przedsiębiorstwa, pomimo prób wyjaśnienia tego zagadnienia na etapie dochodzenia prowadzonego przez OLAF. I tak, z treści niektórych rozważań zawartych w sprawozdaniu końcowym, które Komisja uznała za prawidłowe we wszczętych postępowaniach kontrydiktoryjnych, wywiedziono szereg dowodów, będących efektem błędnej i nieobiektywnej oceny realiów subwencionowanej działalności strony skarżącej.
  - W każdym wypadku należy uznać, że wniosek OLAF, zgodnie z którym GPTEch nie dysponuje systemem umożliwiającym poznanie kosztów realizacji każdego z subwencionowanych projektów, jest błędny.
3. Zarzut trzeci dotyczący kwalifikowalności wydatków, których zwrotu domaga się strona pozwana.
- W tym względzie strona skarżąca kategorycznie zaprzecza twierdzeniu, że nie wywiązała się ona ze swych zobowiązań umownych.
  - Strona skarżąca wyjaśnia, że uczestnictwo w projekcie wymagało od niej poświęcenia dużej części jej zasobów. Wykonane prace miały duży wpływ na pracowników przedsiębiorstwa i przyczyniły się do rozwoju Planu technologicznego. Innymi słowy, takie właśnie skutki powinna ostatecznie wywierać pomoc w zakresie badań i rozwoju, a mianowicie nie tylko skutki gospodarcze dla przedsiębiorstwa, ale także skutki technologiczne, które w tym wypadku ewidentnie wystąpiły.
  - Strona skarżąca wyjaśnia, że OLAF w sposób naiwny i przypadkowy wykorzystał subiektywnie oszacowany wymiar godzin poświęconych na konkretne działania, jako środek ilościowej oceny stopnia zaangażowania w projekt, próbując wykorzystać wyrażony w procentach poziom uczestnictwa w pracach jako miernik poziomu uczestnictwa, mimo że w żadnym z załączników technicznych nie przewidziano jakiegokolwiek zobowiązania, które odnosiłoby się do takiego poziomu uczestnictwa.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady dobrej administracji (art. 41 karty) i prawa do obrony (art. 47 i 48 karty).
- W odniesieniu do załącznika 16 do sprawozdania końcowego OLAF, a także uwag Komisji, strona skarżąca zwraca uwagę na brak uzasadnienia, którym obarczona jest jej zdaniem kwestionowana procedura odzyskania.
  - Strona skarżąca utrzymuje ponadto, że wnioski, do których doszły zarówno OLAF, jak i Komisja, są oparte na dokumentach, które nie odzwierciedlają całości ani realiów projektu, ze względu na to, że albo odnoszą się one jedynie do części działań wchodzących w zakres projektu POWAIR, albo opierają się one na początkowej dokumentacji, która nie może posłużyć do oceny ostatecznego wykonania projektu, albo wreszcie przypisują one autorstwo dokumentów na podstawie metadanych plików Word, które nie odzwierciedlają rzeczywistości.
5. Zarzut piąty dotyczący bezpodstawnego wzbogacenia Komisji wynikającego stąd, że projekty zostały wykonane i ukończone, o czym świadczą przeprowadzone audyty.

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2020 r. – Nissan Motor / EUIPO – VDL Groep (VDL E-POWER)

(Sprawa T-755/20)

(2021/C 53/77)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Nissan Motor Co. Ltd (Yokohama-shi, Japonia) (przedstawiciel: adwokat P. Martini-Berthon)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: VDL Groep BV (Eindhoven, Niderlandy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „VDL E-POWER” – zgłoszenie nr 17 895 702

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 20 października 2020 r. w sprawie R 2914/2019-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie niniejszej skargi za dopuszczalną;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO oraz w stosownym wypadku interwenienta kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 94 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2020 r. – Nissan Motor / EUIPO – VDL Groep (VDL E-POWERED)

(Sprawa T-756/20)

(2021/C 53/78)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Nissan Motor Co. Ltd (Yokohama-shi, Japonia) (przedstawiciel: adwokat P. Martini-Berthon)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: VDL Groep BV (Eindhoven, Niderlandy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „VDL E-POWERED” – zgłoszenie nr 17 895 699

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 20 października 2020 r. w sprawie R 2915/2019-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie niniejszej skargi za dopuszczalną;